Lietas Nr. A420235325
A42-02353-25/42
ECLI:LV:ADRJRTN:2025:1027.A420235325.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rēzeknes tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2025. gada 27. oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Māris Šļakota,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona B/ (*/Persona B/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /Persona B/ ieceļoja Latvijas Republikā un, norādot, ka ir /valsts/ Republikas (turpmāk – /valsts /) pilsonis, lūdza patvēruma piešķiršanu. Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2025. gada 19. maija lēmumu Nr. 360/PLN/2025 atteikts piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu. Pieteicējs minēto lēmumu pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, taču ar tiesas 2025. gada 30. jūnija lēmumu pieteikums atstāts bez izskatīšanas saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta trešo daļu, jo pieteicējs ir atstājis patvēruma meklētāju /Nosaukums A/ un pēc tā atstāšanas ar minētā centra darbiniekiem nav sazinājies. Tiesa secināja, ka pieteicējs nav izpildījis savu pienākumu sadarboties ar patvēruma procedūrā iesaistītajām institūcijām, tostarp tiesu.

[2] Pieteicējs 2025. gada 17. septembrī iesniedza atkārtotu iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Ar pārvaldes 2025. gada 2. oktobra lēmumu Nr. 1402/PLN/2025 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicēja iesniegums atstāts bez izskatīšanas, norādot turpmāk minēto pamatojumu.

[2.1] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35. pantā noteikto personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, kuri tika vērtēti, pieņemot galīgo lēmumu. Pieteicējs atkārtotajā iesniegumā norādījis tikai to, ka lūdz piešķirt viņam patvērumu Latvijā, jo viņa dzīvība un veselība /valsts/ esot apdraudēta politisku iemeslu dēļ.

Pieteicēja lūgums piešķirt viņam patvērumu un viņam pastāvošais apdraudējums jau tika vērtēts pārvaldes 2025. gada 19. maija lēmumā, nekonstatējot individuālos apstākļus, kuru dēļ pieteicējam /valsts/ būtu pastiprināts risks saskarties ar vajāšanas darbībām vai smagu kaitējumu Patvēruma likuma izpratnē.

[2.2] Pārvalde izvērtēja, vai pēc atkārtotā iesnieguma iesniegšanas patvēruma meklētājam izcelsmes valstī pastāv smagi un individuāli draudi dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautiska vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā. Laikā pēc pārvaldes 2025. gada 19. maija lēmuma pieņemšanas saasinājās gadu desmitgadēm ieilgušais konflikts starp /valsts/ un /valsts B/, kas 2025. gada 13. jūnijā izvērtās 12 dienu ilgā karadarbībā, un abām

iesaistītajām pusēm rezultējās ar civiliedzīvotāju upuriem. Kopš 24. jūnija ir spēkā nestabils, ASV un Kataras panākts pamiers, kas jau ticis pārkāpts. Neskaidrie nosacījumi un atšķirīgās prasības uztur augstu nenoteiktību un konflikta atsākšanās risku reģionā, ja /valsts/ nepiekāpsies kodolprogrammas jautājumā. /valsts/ gatavojas ilgstošai konfrontācijai, noraida konflikta pārtraukšanu un plāno turpināt urāna bagātināšanu. Pēc tam, kad ANO Drošības padome 28. septembrī atjaunoja sankcijas par kodolvienošanās saistību nepildīšanu, /valsts/ atlika sadarbību ar Starptautisko Atomenerģijas aģentūru, saglabājot augstu reģionālo spriedzi.

Tomēr, lai gan reģionā pastāv konflikta eskalācijas risks, ne /valsts/, ne /valsts B/ vai tās sabiedrotie nav izrādījuši iniciatīvu tā atsākšanai. Tāpēc pārvaldes vērtējumā drošības situācija /valsts/ tostarp /pilsēta /, kas ir pieteicēja dzīvesvieta, ir relatīvi stabila. Pārvaldei nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam, atgriežoties /valsts/, pastāv smagi un individuāli draudi viņa dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pārvalde nekonstatē jaunu un līdz šim nezināmu informāciju par pieteicēja individuālajiem apstākļiem, kas liecinātu, ka viņš pēc atgriešanās /valsts/ varētu saskarties ar vajāšanas darbībām vai smagu kaitējumu Patvēruma likuma izpratnē.

[2.3] Atkārtotā iesnieguma būtība ir dot iespēju personai vēlreiz pretendēt uz bēgļa vai alternatīvā statusa saņemšanu, ja pēc viņa lietas izskatīšanas un negatīva lēmuma pieņemšanas ir radušies jauni apstākļi, kas nebija zināmi sākotnējās lietas izskatīšanas laikā, kuri var apdraudēt patvēruma meklētāja dzīvību, ja viņš tiktu atgriezts savā valstī. Atkārtota iesnieguma mērķis nav sniegt iespēju personai jebkurā laikā apstrīdēt vai labot tās ieskatā nepareizu sākotnējo lēmumu vai tiesas spriedumu, kā arī aizkavēt vai novērst tāda lēmuma izpildi, ar kuru īsteno personas izraidīšanu no Latvijas teritorijas. Pieteicējs apzināti iesniedzis atkārtoto iesniegumu ar mērķi aizkavēt pārvaldes Personu statusa kontroles nodaļas 2025.gada 17.septembrī izdotā lēmuma Nr. 2951/2025 par piespiedu izraidīšanu izpildi, kā arī viņš nav sniedzis informāciju par apstākļiem, kuri būtu ievērojami mainījušies par labu viņam, un, kas varētu būt pamats bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai Patvēruma likuma 37. pantā un 40. pantā noteikto iemeslu dēļ.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par pienākuma uzlikšanu pārvaldei izskatīt pēc būtības atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Pieteikumā norādīja, ka nepiekrīt pārvaldes lēmumam, jo pieteicējam tagad ir jauna informācija un ir notikušas būtiskas izmaiņas pieteicēja personīgajā situācijā, kas iepriekšējā patvēruma procedūrā netika apsvērtas un nebija pieejamas. Šie jaunie apstākļi var tieši ietekmēt vērtējumu par pieteicējam nepieciešamo aizsardzību.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pārvalde neatzina pieteikumu, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu. Norādīja, ka pārsūdzētajā lēmumā pārvalde ir vērtējusi visu pieteicēja sniegto informāciju un nav konstatējusi tādus pieteicēja individuālos apstākļus, kuru dēļ viņam /valsts/ būtu pastiprināts risks saskarties ar vajāšanas darbībām vai smagu kaitējumu Patvēruma likuma izpratnē. Tāpat pieteicējs savā pieteikumā nav sniedzis jaunu, pārvaldei iepriekš nezināmu informāciju, kas varētu norādīt uz jaunu apstākļu esību pieteicēja lietā. Pieteicējs nav arī norādījis, kā izpaužas pārsūdzētā lēmuma nepareizība. Jāņem vērā, ka pieteicējs atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā iesniedzis 2025. gada 17. septembrī, t.i., tajā pašā dienā, kad pārvaldes Personu statusa kontroles nodaļa izdeva lēmumu par pieteicēja piespiedu izraidīšanu no Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas un vienlaikus noteica ieceļošanas aizliegumu Latvijas Republikā uz trīs gadiem. Minētās pieteicēja darbības liecina, ka pieteicējs ļaunprātīgi izmanto patvēruma procedūru.

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka lietas materiāli ir pietiekami un lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā. Līdz ar to, pamatojoties uz Patvēruma likuma 49. panta otro daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35. panta pirmo daļu persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu.

Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.

Atbilstoši Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punktam lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja patvēruma meklētājs Latvijas Republikā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

No šīm tiesību normām secināms, ka gadījumā, ja ir spēkā stājies lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, personai ir tiesības iesniegt atkārtotu iesniegumu, norādot uz nozīmīgiem apstākļiem (jauniem faktiem vai pierādījumiem), kas ir ievērojami mainījušies un šobrīd varētu būt pamats bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Ja atkārtotais iesniegums šādu informāciju nesatur, pārvaldei ir pienākums atkārtoto iesniegumu atstāt bez izskatīšanas.

[7] Pieteicējam tika atteikts piešķirt gan bēgļa, gan alternatīvo statusu ar spēkā stājušos pārvaldes 2025. gada 19. maija lēmumu Nr. 360/PLN/2025. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai pieteicējs atkārtotajā iesniegumā norādīja tādus nozīmīgus apstākļus, kas mainījušies pieteicējam par labu kopš minētā lēmuma spēkā stāšanās brīža un kas varētu būt par pamatu, lai pieteicējam piešķirtu bēgļa vai alternatīvo statusu.

[8] Atkārtotajā iesniegumā pieteicējs norādīja, ka lūdz piešķirt viņam patvērumu Latvijā, jo viņa dzīvība un veselība /valsts/ ir apdraudēta politisku iemeslu dēļ. Citus, arī izvērstākus, paskaidrojumus pieteicējs nesniedza, kā arī neiesniedza pierādījumus.

Savukārt tiesai iesniegtajā pieteikumā pieteicējs tikai vispārīgi apgalvo, ka viņam tagad ir jauna informācija un ir notikušas būtiskas izmaiņas pieteicēja personīgajā situācijā, kas iepriekšējā patvēruma procedūrā netika apsvērtas un nebija pieejamas. Tomēr šo jauno informāciju pieteicējs nav atklājis.

[9] Tiesa, izvērtējot atkārtotajā iesniegumā un pieteikumā tiesai norādīto kopsakarā ar pārvaldes 2025. gada 19. maija lēmumu, secina, ka pieteicējs nav norādījis uz tādiem apstākļiem, kas būtu jauni Patvēruma likuma 35. panta pirmās daļas un 30. panta pirmās daļas 4. punkta izpratnē.

Pārvalde 2025. gada 19. maija lēmumā jau ir vērtējusi pieteicēja norādītos faktus, proti, ka viņu vajājot un gribot nogalināt /valsts /s valdība. Pārvalde vērtēja pieteicēja argumentus, ka viņš pametis Irānu, jo viņam un viņa ģimenei /valsts/ esot bijis bīstami palikt, jo ģimene ir piedalījusies protestos, kas /valsts/ izcēlušies pēc /Persona C/ nāves. Pārvalde minētajā lēmumā vērtēja pieteicēja iesnieguma atbilstību vajāšanai saistībā ar viņa politiskajiem uzskatiem un secināja, ka pieteicēja sniegtās ziņas ir savstarpēji pretrunīgas, nekonsekventas un bez jebkādas detalizācijas pakāpes. Tādēļ pārvalde uzskatīja, ka nav pamata uzticēties pieteicēja sniegtajām ziņām par notikumiem, kas ar viņu esot risinājušies /valsts/, un ar to saistīto apdraudējumu no /valsts /s varas iestādēm.

[10] Tiesa arī pievienojas pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka drošības situācija /valsts/ kopš pārvaldes 2025. gada 19. maija lēmuma pieņemšanas nav pasliktinājusies tiktāl, lai konstatētu jaunu pamatu secinājumam par smagiem un individuāliem draudiem civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē. To, ka drošības situācija būtu pasliktinājusies, nav norādījis arī pieteicējs.

[11] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs nav norādījis apstākļus, kas varētu tikt vērtēti kā ievērojama apstākļu maiņa un tādējādi būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Tādējādi pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā /Persona B/ (*/Persona B/*) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnesis M.Šļakota